

Для того, щоб забезпечити прибуток від усієї діяльності підприємства, необхідно здійснювати правильне управління прибутком. Тільки при своєчасному реагуванні на негативні відхилення в роботі підприємства можна отримати прибуток. Досягнення достатньої рентабельності підприємства є результатом розробки та реалізації відповідної стратегії розвитку компанії та її своєчасного пристосування до потреб підприємства та ринку.

Основними джерелами збільшення резервів є: підвищення обсягів реалізації продукції, зниження собівартості продукції, збільшення цін реалізації при одночасному поліпшенні якості продукції.

Інформаційні джерела:

1. Долгоруков Ю. А. Управління ефективністю використання обігових коштів у промисловості. Фінанси України. 2006. № 11. С. 103–105;
2. Огітчук М.Ф. Суть прибутку та підходи до методики його визначення. Економіка АПК. 2009. № 6. С. 31–45.

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ТА ЇЇ АНАЛІЗ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Курганська М.Г., гр. ООmag1-1

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Велісва В.О.**

Державний біотехнологічний університет

На сучасному етапі розвитку ринкової економіки від підприємства очікується ряд чинників, що сприяли б його фінансовій стійкості, а саме: підвищення ефективності виробництва, забезпечення конкурентоспроможності продукції шляхом освоєння та впровадження сучасних технік та технологій, застосування ефективних форм господарювання та управління виробництвом. Для досягнення поставлених задач необхідно проводити фінансовий аналіз господарської діяльності підприємств, досліджувати та правильно управляти фінансовою стійкістю. За допомогою цього аналізу можна розробляти стратегію і тактику подальшого розвитку підприємства, обґрунтовувати майбутні плани та управлінські рішення, здійснювати контроль за їх виконанням, виявляти резерви підвищення ефективності виробництва та оцінюються окремі та загальні результати діяльності підприємства та його підрозділів.

Складність поняття фінансової стійкості полягає у великій кількості існуючих варіантів її тлумачення, при цьому в кожному з них підтверджується важливість фінансової стійкості для ефективної

діяльності підприємства, тому кожен суб'єкт господарської діяльності, повинен визначитись, щодо головних аспектів фінансової стійкості та раціонально ними управляти [1, с.187]. Ми погоджуємось з думкою Грабовецького Б. Є., що фінансова стійкість - це надійно гарантована платоспроможність, рівновага між власними та залученими засобами, незалежність від випадковостей ринкової кон'юнктури і партнерів, довіра кредиторів і інвесторів та рівень залежності від них, наявність такої величини прибутку, який би забезпечив самофінансування [2, с.216].

Тож, фінансова стійкість підприємства передбачає такий стан фінансових ресурсів, за раціонального розпорядження якими гарантується наявність власних коштів, стабільна продуктивність і забезпечується процес розширеного відтворення. Для оцінки рівня фінансової стійкості використовують такі показники: коефіцієнт фінансової незалежності; коефіцієнт фінансової залежності; коефіцієнт концентрації позичкового капіталу; коефіцієнт концентрації поточної заборгованості; коефіцієнт фінансової стійкості; коефіцієнт фінансового левериджу; коефіцієнт забезпечення запасів власним капіталом; коефіцієнт маневреності оборотних активів; коефіцієнт маневреності власного капіталу; коефіцієнт маневреності позичкового капіталу [2, с. 216].

Основними завданнями аналізу рівня фінансової стійкості підприємства є: аналіз складу і розміщення активів підприємства; дослідження динаміки і структури джерел фінансування; визначення рівня забезпечення власними оборотними коштами; аналіз кредиторської та дебіторської заборгованості; оцінка рівня платоспроможності [3, с. 241]. Аналіз складу і розміщення активів господарського суб'єкта проводиться на основі таблиці порівняльно-аналітичного балансу за статтями активів за допомогою методів вертикального (структурного) та горизонтального (динамічного) аналізу. Досягнення стійкого фінансового стану можливе за достатності власного капіталу, при ефективному використанні активів, достатньому рівні рентабельності з урахуванням операційного і фінансового ризиків, при достатній ліквідності, стабільних доходах і широких можливостях залучення позикових коштів[4]. Для забезпечення фінансової стійкості у підприємства має бути гнучка структура капіталу, вміння організувати його рух у такий спосіб, щоб забезпечити постійне перевищення доходів над витратами з метою збереження платоспроможності і створення умов для самофінансування [5, с. 65].

Отже, можна зробити висновок, що в практиці аналізу фінансової стійкості використовують головним чином відносні показники – коефіцієнти, які можна порівнювати: із загальноприйнятими «нормами» для оцінки ступеня ризику і

прогнозування можливості банкрутства; з аналогічними даними інших підприємств, що допоможе визначити сильні та слабкі сторони діяльності та можливості; з даними за попередні роки для дослідження тенденцій поліпшення або погіршення. У процесі аналізу фінансової стійкості підприємства необхідно проаналізувати дебіторську заборгованість, встановити її склад і структуру за термінами виникнення. На фінансову стійкість підприємства впливає не сама по собі наявність дебіторської заборгованості, а її розмір, рух і форма. Застосування такої методики аналізу та системи показників фінансової стійкості дозволить обґрунтовувати застосування обліково - аналітичних процедур і способів аналізу, проводити порівняльну оцінку рівня фінансової незалежності підприємств, що сприятиме раціональній побудові функціональної системи взаємозв'язків із проведення аналізу, підвищенню його якості й ефективності.

Інформаційні джерела:

1. Пігуль Н. Г., Клименко А. В. Пігуль Є. І. Аналіз фінансової стійкості підприємств України. *Приазовський економічний вісник*. 2019. Випуск 1(12). С. 186-190.
2. Грабовецький Б. Є. Економічний аналіз: нав. Посібник. К.: Центр учбової літератури. 2009. 256 с.
3. Слободян, Н. Г. Аналіз і прогнозування фінансової стійкості підприємства в сучасних умовах: методологія і практика. *Економічний аналіз*. 2014. Том 18. № 2. С. 239-245
4. Біла О.Г. Фінансове планування і фінансова стабільність підприємств. *Фінанси України*. 2015. № 4. С. 113.
5. Борецька Н. П., Міщенко К. В. Аналіз і прогнозування фінансової стійкості підприємства. *Інвестиції: практика та досвід*. 2016. № 20. С. 63–66.

МОНІТОРИНГ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ЯК ОСНОВА ЇЇ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ

Курдоглянець М.О., гр. Ф-28

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Г.Г. Лисак**
Державний біотехнологічний університет

Проведення в Україні макроекономічних перетворень без адекватної перебудови механізмів управління підприємствами призвело до виникнення в процесі проведення реформ значної кількості збиткових і низькодохідних підприємств. Механізм банкрутства таких підприємств в більшості випадків неефективний, фактично орієнтований